

МАТЕРІАЛИ

VI Міжнародної науково-практичної конференції

**« ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ
В ЕКОНОМІЦІ ДЕРЖАВИ ТА РЕГІОНІВ »**

20 -21 жовтня 2011 року

м. Запоріжжя

Том I

**Запоріжжя,
2011**

<i>ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ</i>	156
Гришко Н.В., Баканова О.Ю. <i>ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА КАПІТАЛЬНИЙ РЕМОНТ ПІРНИЧО-ШАХТНОГО УСТАТКУВАННЯ</i>	158
Гришко Н.В., Черкаська Г.С. <i>АДАПТАЦІЯ МЕТОДІВ КОНСОЛІДАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ</i>	159
Горулько Г., Саєнко О.Р. <i>РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ТА ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ</i>	161
Гуцаленко Л.В., Яремчук Н.Ф. <i>ВИЗНАННЯ ТА ОЦІНКА НЕРУХОМОСТІ</i>	163
Єремян О. <i>ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ</i>	164
Єрмола А., Коротка Л.І., Чернявська А.І. <i>ІНВЕСТИЦІЙНІ МОДЕЛІ РОЗРАХУНКУ ДОХОДНОСТІ ТА ВАРТОСТІ ОБЛІГАЦІЙ</i>	166
Євтушенко Н. <i>АНАЛІТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОГО РИЗИКУ В УПРАВЛІННІ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ</i>	168
Євченко Н.Г. <i>ОСОБЛИВОСТІ РОЗКРИТТЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ БАНКІВ</i>	171
Калабухова С.В. <i>ДЕЙТАМАЙНІНГ В СИСТЕМІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АНАЛІЗУ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ</i>	172
Камінська Т.Г. <i>ОСНОВИ СТВОРЕННЯ МЕХАНІЗМУ ВПЛИВУ НА ВАРТІСНІ ВЕЛИЧИНИ І СТРУКТУРНІ ПРОПОРЦІЇ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ</i>	174
Кислиця О.Я. <i>ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА</i>	176
Климко Т.Ю. <i>ПЕРІОДИЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ</i>	179
Коняхіна К.О., Лубенченко О.Е. <i>ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ</i>	181
Лазаришина І.Д., Хомедюк В.О. <i>ОКРЕМІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ВИТРАТ НА МОЛОКОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ</i>	183
Лепьохін О.В. <i>ПРОБЛЕМИ ОБЧИСЛЕННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ З МЕТОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ</i>	185
Ловінська Л.Г., Пронь Н.О. <i>ПОНЯТТЯ ОРИГІНАЛУ ТА КОПІЇ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТУ</i>	187
Лубенець І.О. <i>АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ: СУТНІСТЬ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРІСТИКА</i>	189
Макарович В.К. <i>ОБЛІК ФАКТОРИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД</i>	190
Манухіна М.Ю., Бойко Д.Б., Хоружий Я.І. <i>ЩОДО ПИТАННЯ ОБЛІКУ НАРАХУВАННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ</i>	192

- управління підприємством, яке знаходиться на етапі банкрутства;
- управління підприємством, яке визнане банкрутом.

Крім того, сутність антикризового управління виражається в тому, що управлінські дії спрямовані на передбачення і ліквідацію ризикових рішень. Йдеться, насамперед, про можливість прогнозування і планування кризових ситуацій, регулювання наявних криз через використання специфічних підходів менеджменту. Саме тому, у широкому розумінні, антикризове управління розглядається як управління, яке передбачає небезпеки, кризи, а також проводить ряд заходів для зниження негативних наслідків кризи.

Специфіка антикризового управління пов'язана з необхідністю ухвалення складних управлінських рішень в умовах обмежених фінансових коштів, великого ступеня невизначеності та ризику. Антикризове управління повинно включати комплекс методів, що вживаються в різних функціональних підсистемах менеджменту. Соціальні технології, методи економічного аналізу, прогнозування, розробка складних інвестиційних проектів і антикризових програм, планів реструктуризації та реорганізації – все це повинно застосовуватися в комплексі для своєчасного попередження і подолання криз.

Роблячи підсумки можна розглядати поняття антикризового управління як систему управління підприємством, яка має комплексний системний характер і направлена на запобігання або усунення несприятливих для бізнесу явищ з допомогою використання всього потенціалу сучасного менеджменту, розробки і реалізації на підприємстві спеціальної програми, що має стратегічний характер, яка дозволяє усунути тимчасові труднощі, зберегти і примножити ринкові позиції за будь-яких обставин, спираючись в основному на власні ресурси.

Макарович В. К.

Закарпатський державний університет,

м. Ужгород

ОБЛІК ФАКТОРИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Факторингові послуги — одна з найбільш молодих, але вже невід'ємних складових фінансового ринку в Україні. Факторинг являє собою комплекс фінансових послуг, що надаються клієнту фактором в обмін на відступлення

дебіторської заборгованості. Відсутність єдиного підходу стосовно відображення факторингу в бухгалтерському обліку призводить до нерациональної організації обліку та відображення у звітності факторингових операцій.

В зв'язку з цим представляє інтерес зарубіжний досвід, заснований на використанні міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Керуючись пріоритетом економічного змісту операції, МСФЗ розрізняє два способи передання дебіторської заборгованості в обмін на грошові кошти: а) запозичення під забезпечення (secured borrowing); б) продаж дебіторської заборгованості (sales of receivables) [1, с.197].

Звернемо увагу, що передача права вимоги з метою забезпечення (в заставу) не означає її вибуття з балансу постачальника-заставника і відображення в якості активу у балансі заставодержателя. Більше того, фактичні дії з обслуговування дебіторської заборгованості, включаючи її стягнення, в таких випадках продовжує здійснювати постачальник.

По-іншому відбувається в тих випадках, коли дебіторська заборгованість продається постачальником фактору.

При здійсненні факторингових операцій без права регресу, продана дебіторська заборгованість переходить в якості активу з балансу постачальника у баланс фактора, оскільки разом з юридичною формою вона розглядається як передача і за своїм змістом (передача контролю). Сума дисконту відображається як витрати у постачальника і відповідно дохід у фактора.

У разі факторингу з правом регресу МСФЗ використовують метод фінансових інструментів, оскільки постачальник продовжує брати участь в обслуговуванні дебіторської заборгованості. Цей метод передбачає, що кожна сторона угоди з продажу визнає активи і зобов'язання, які вона контролює після здійснення угоди, і не визнає активи і зобов'язання, які були продані або погашені.

Звернемо увагу, що єдиною відмінністю у відображенні факторингу з правом регресу від продажу дебіторської заборгованості без права регресу являється додаткове відображення постачальником регресного зобов'язання в його умовній оцінці. Проте якщо буде отримана уся дебіторська заборгованість, то це зобов'язання анулюється, і відповідно у постачальника зменшується сума витрат від продажу дебіторської заборгованості. Слід зазначити, що згідно МСФЗ право регресу у фактора в обліку не відображається. Це пояснюється тим, що відповідно до принципу обережності у фінансовій звітності повинні відображатись лише непередбачені зобов'язання, а не непередбачені активи [2, 465].

Фінансовим результатом клієнта-постачальника від проведення факторингової операції у разі продажу права вимоги завжди буде збиток,

оскільки у бухгалтерському обліку оцінка майна і зобов'язань здійснюється на дату здійснення господарської операції і економічна вигода від прискорення отримання виручки (тимчасова вартість грошей) в даному випадку ігнорується.

Список використаних джерел:

1. Кизо Д.И. Фінансовий облік. Ч. 1./ Д.И. Кизо, Дж. Ж. Вейгант, Т. Д. Уорфилд.- Бишкек, 2006. - 557с.
2. Голов С. Ф. Бухгалтерський облік за міжнародними стандартами: приклади та коментарі. Практичний посібник./ С. Ф. Голов, В. М. Костюченко. – К.: Лібра, 2001. – 840с.

Манухіна М. Ю., к.е.н., доцент, Бойко Д. Б., Хоружий Я. І.
Східноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля,
м. Луганск

ЩОДО ПИТАННЯ ОБЛІКУ НАРАХУВАННЯ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ

В період трансформації економіки законодавство України підвладне значним змінам та доповненням.

Прийняття Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» України від 08.07.2010 р. №2464-VI (далі Закон №2464-VI) призвело до значних змін обліку відрахувань із заробітної плати на соціальне страхування. Цей закон набрав чинності 01.01.2011 року.

Перш за все, треба зауважити, що замість існуючих чотирьох соціальних фондів, до яких окремо нараховувалися внески, тепер справляється єдиний соціальний внесок. Чинне законодавство передбачає його сплату до Пенсійного фонду України, що спрощує процеси підготовки та подання звітності.

Слід звернути увагу на розмір ставки єдиного соціального внеску, який нараховує роботодавець на фонд оплати праці найманих робітників. В залежності від виду економічної діяльності та професійного ризику виробництва Законом №2464-VI передбачається 67 класів ризику. Відсоток внеску змінюється від 36,76% (перший клас) до 49,7% (шістдесят сьомий клас). В той же час, для бюджетних установ ставка єдиного внеску встановлена у розмірі 36,3% від бази нарахування. Наймані працівники зобов'язані сплачувати 3,6% від суми заробітної плати. Розмір єдиного внеску, який нараховується